

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejeman za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld. za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računna se po 10 kr. za mesec, po 0 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poštnina znaša.

Za oznanila plačuje se od četristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravništvo je v Frana Kolmana hiši, „Gledališka stolba“.

Upravništvu naj se blagovoljivo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Verifikačno sodišče.

—o.— Volitve v deželni zbor kranjski 1877. leta ostanejo nam še dolgo časa nekaj posebnega. Kako so nekateri nemškutarški poslanci na „zlatih oslih“ prijezdrali v Ljubljansko reduto, kakšna kuriozna znamenja so se tedaj sploh nosila pred triumfalnim obhodom nemške klike: vse te sramote slovenski svet v deželi ne bode tako hitro pozabil. Žalostna istina se je takrat našim očem kazala v surovi podobi, — kako se pod plaščem ustavnega volitvenega zakona s pomočjo vsakovrstnega hab-rusa ogromna večina prebivalstva potisne v manjšino, se izroči „privandranim“ terorizatorjem na milost in nemilost! Zastonj je tedanja narodna manjšina sled-njič še pri verifikaciji volitev poskušala ovreči nez-nosne rezultate, z argumenti jasnimi kakor beli dan je dokazovala, da je sramota za ustavo, za zbor-nico in za poslanca samega, ako po navedenih, proti-zakonitih in korupcijskih potih pride do svojega mandata, — zastonj je bilo vse to, nemškutarška večina ni poznala nobenega sramu, vse neosnovane volitve svojih pristašev je od kraja potrdila, verifi-kovala! Ni je bilo višje instance in narodni po-slanci ostali so obsojeni za celih šest let v tovari-šijo s čisto navadnimi usurpatorji. Tako se pa ni zgodilo le jedenkrat in absolutistično postopanje pri verifikaciji protivniških volitev bilo je le jeden člen, le jedna dosledna posledica v sistemu, po katerem so prejšnje vlade in Nemci praktikovali Schmerlin-govo ustavo, pomagali sebi do večine, nenemške na-rode potiskali v manjšino.

Verifikacijo volitev državnoborskih hoče stran-karskim uplivom odtegniti predlog grofa Coroni-ja, ki se je objavil v državnem zboru pretekli četrtak. Gospod grof predložil je osnovo zakona, po katerem naj bi o pravilnosti ali nepravilnosti držav-noborskih volitev ne odločeval več državni zbor sam, nego nalašč za verifikacije volitev po-stavljeno sodišče, ki bi se shajalo iz najvišjega sodišča, iz državnega sodišča in upravnega sodišča in bi štelo devet članov, namreč od vsacega imenovanih sodišč po troje izžrebanih sodnikov.

Predlog grofa Coroninija ima, kar je jasno koj na prvi pogled, jako hvalevreden namen. Nemo judex in sua causa! Iz vsakdanje izkušnje nam je jasno, da je težko pravdo voditi in pravično sodbo

storiti proti tistim, s katerimi nas vežejo več ali manj tesni interesi. Prave razsodbe pričakujemo za-upno samo od tiste strani, o kateri vemo, da je nič ne nagiba ni na to, ni na ono plat, nego ki trdno stoji na podstavi prava, zakona. Ako parlament ima rešiti verifikacijo volitev, sodnik je v svoji stvari. Večina je že dana, delajo jo skupni interesi, in ta večina ostane tudi rada tedaj večina, če se sodi o poslancih manjšine, zlasti če so ti poslanci obrnjeni proti njenim strankarskim interesom. Da bi se celo jeden sam protivniški mandat tako zvesto pretehta-val, da bi jeden glas poslance zapeljal k stran-karskim ozirom, to je težko verjeti, a možno je, — takisto je tudi bilo, ko so Nemci imeli v rokah svojo večino! Ali to je v veliko kvaro svobodnemu parlamentovanju, zdravi ustavi in v veliko pohuj-šanje javnega mnenja. Sveto in neoskrunjeno mora biti vrhovno načelo ustavnosti, da poslanec, ki je bil pravilno voljen, ostani s svojim mandatom, ne-osnovana volitev pa da se uniči. Občinstvo izgublja vero v ustavo, v stanovitost in svetost zakonov, vi-deč, da se pravo prezira ali pa s formo brezob-zirno uničuje. In javno mnenje se v takih slučajih potolažiti ne da tako hitro! Pri zadnji verifikaciji v novem deželnem zboru kranjskem objavilo nam se je, da se bosta volitvi Dežmana in Schreya razve-ljavili, ker se nista zvršili v zmislu volitvenega za-kona. Objava je prišla od kompetentne strani in nihče ni dvojil, da je resna. Pričakovalo se je v obče, da stvar stori konec, kakeršni zasluži. Toda prišle so druge sape, govorilo se je celo o vladinih uplivih, in poslanca, ki sta bila v zavesti javni že pokopana, najedenkrat sta zopet ustala od mrtvih! To pa je moralo vzburi prevarjeno javno mnenje in bilo je vir tistemu političnemu vrvežu, ki še danes ta dan tiči v udih slovenskega naroda! Teh in takih političnih spletk ima tedaj volitve poslancev varovati verifikačno sodišče, ki je v življenje kliče grofa Coroninija rečeni predlog. Ako bode pred-log ta vsaj načeloma uzakonjen, pomenil bode lep napredek po potu do popolnega, neopasnega, resnič-nega življenja ustavnega.

Res odzvela se bode s tem prevažna funkcija iz državnoborske kompetencije in usekal se bode globok praejudicium v celi ustanovnostni sistem, toda proti „Vaterlandu“ se v tem oziru moramo vprašati, kaj-li nam koristi ustavnostna funkcija, če

se izvršuje le v kvaro prave ustave, kaj pomaga to državnemu zboru, če se vsak hip utegne obrniti v zlo, v nečast parlamentarstva? In če v eminentno ustavni državi angleški jednake izvenparlamentne ve-rifikacije volitev ne motijo, ne kazijo konstitucionalizma, bati se tega tudi pri nas ni, kjer je marveč neizogibna potreba, obrazložena in z izkušnjo potr-jena v notranjih razmerah države naše, da se za potrjevanje volitev postavi trdnjava zoper premen-ljive vetrove vladne, zoper viharje političnih strank. Volitveni boji naj se ne prenašajo tudi v parlamente, verifikačna debata naj ne jemlje več toliko zatega časa, prepušča naj se vsa ta stvar osobam, katerim ni prav nič do tega, ali naj se potrdi volitev ali ne, ali naj se ovrže poslanec te ali druge stranke. Ker je treba pravice, izvrševanja zakonov v vsakem oboru javnega življenja, moramo se zatorej skladati z in-tencijami najnovejšega predloga Coroninijevega in še želiti, da bi se jednaki modus uvel tudi za verifi-kacije volitev deželnozbornih. Tako dobodemo Slo-venci več garancije proti svojevolji in tiranstvu pro-tivniškemu tam, kjer smo v manjšini.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 24. februarja.

Konferenca škofov je baje sklenila vladi izročiti spomenico, v kateri bode objavila svoje misli, kako urediti duhovenske plače. Poroče-valca za kongrua-predlogo sta, kakor poročajo listi, Ljubljanski in Celovski vladika. Nadalje se posve-tuje konferenca o ustanovitvi katoliškega vseučilišča v Solnogradu. Pred vsem se je neki sklenilo, do-tično vseučiliščno društvo postaviti na cerkveno podlago.

Kakor je znano, je pred 10 leti **ogerska** vlada razpustila slovaško društvo „Matice“ in dru-štveni denar vzela v svojo upravo. Ta vsota je v tem času narasla nad 100.000 gld. Kakor čujemo, misli sedaj vlada izročiti ta denar društvu, ki se sedaj snuje, katerega namen bode širiti omiko mej Slovaki in utrjevati mej njimi ogersko državno idejo, ali to bolj jasno povedano, katerega namen bode pomadjarovati slovaški narod. Tako bode denar, ka-terega je narod zložil za povzdigo svojega slovstva, služil za njega raznarodenje.

Vnanje države.

Iz Petrograda prihaja vest, da misli **ruski** minister notranjih zadev grof Tolstoj odstopiti za-

LISTEK.

Ljubezen in zvestoba.

I.

Na mehki travi sta sedela ter sanjavo zrla doli v temno-zeleno reko, katera je podila valove svoje daleč tja v tuje zemlje.

„Me-li res tako ljubiš, kakor jaz tebe, Milan?“ šepetala je na njegovej strani in jasno svoje oko uprla v temno njegovo.

„Kaj naj ti odgovorim, Amalija? Veli — in skočim tja doli v valove; reci, da me ne ljubiš — pa iztrgaj mi srce iz teh prs!“

Molče je naslonila glavo na prsi njegove in solze, svitle solze porosile so jej lepo lice. Bilo je, kakor bi zrl cvetko, na katerej se bišči jutranja rosa v vzhajajočem solnci.

„Oj, verjamem ti, Milan, verjamem. Toda kaj bo iz najine bodočnosti? Meniš li, da bodo moji stariši dovolili, da se kedaj vzameva? Že od nekdanj so nasprotni vaši hiši!“

„Potrpiva, Amalija, vse donese čas; a meni je dovolj, da me ti ljubiš, po drugem ne vprašam.“

„Jaz tudi ne.“

„Pojdi z manoj Amalija, priseči hočeva si večno zvestobo!“

Molče sta stopala navzdol po zelenej stezi. Solnce je uprav zadnjič objemalo vrhove visokih gora in križ na trškem zvoniku lesketal se je v zadnjih njega žarkih.

Tam doli pod hribom pa so se vrstili križi in križci, kamen je bil pri kamenu in visoka trava je pokrivala upale grobove.

Tja jo zavijeta.

Tam ob zidu je bil samotni grob. Poljske pomladnje cvetice krasile so ga in nadenj je razpro-stirala vrba žalostinka dolge, melanholične svoje veje.

Tukaj se ustavita.

„Kam si me pripeljal Milan?“

„Glej, to je grob ljube moje matere. — Tukaj na tem svetem mestu, kjer počivajo njene kosti, tukaj, kjer sem jaz že toliko solz prelil po njej, ki me je rodila in s svojo ljubeznijo vzgajala, tukaj

kjer je pokopana največa sreča moja — tukaj, Amalija, priseziva si večno zvestobo.“

To rekši prime jo za roko in oba poklekmeta.

„Prisezam — prisezam“ odmevalo je dvakrat od nizkih zidov.

„Ti pa, ljuba mati, glej na naji, čuvaj naji in blagoslovi svoja otroka.“

Dve krasni cvetki cveli sta ob zidu. Te utruga Amalija.

„Sprejmi jedno ti, jedno pa naj ohranim jaz v spomin najine zaveze.“

„Z Bogom, Amalija!“

„Z Bogom, Milan!“

Krepko sta si stisnila roke in ločila sta se.

II.

Bilo je leto pozneje.

Proti cerkvi pomikala se je dolga vrsta praznično oblečenih gostov. Imela je biti poroka.

Vse se je gnjetlo, da bi videlo zalo nevesto — Amalijo N. A ta ni bila danes tako krasna. Po-ročni venec trepetal jej je v lasih in smrtno bled je bil njen obraz. Oči so jej bile motne in kazale

radi slabega zdravja. Grof Pahlen, bivši pravosodni minister in sedaj predsednik komisije za urejenjè pravic židovskega prebivalstva v Rusiji, zaznamuje se njegovim naslednikom. Vest o odstopu grofa Tolstega se nam ne zdi nič kaj verjetna, to tem manj, ker so mu nedavno olajšali delo s tem, da so mu dali novega ministerskega pomočnika. Govorilo se je pa že tudi mnogokrat o njegovem odstopu, pa vselej se je pokazalo, da je vse to bilo le izmišljeno. Car čisla grofa Tolstega tako, kakor malokaterega državnika in ga bode skušal pridržati, ko bi tudi sam hotel odložitì ministirovanje.

Švicarski zvezni svet izvedel je imeni dveh anarhistov, ki sta hotela razstreliti poslopje zveznega sveta. Razstrelba se le zato ni izvršila, ker so ona dva prej iztirali iz Švice.

Nemški državni zbor je proti volji državnega kancelarja na predlog Windthorstov za osem dnuj pretrgal zborovanje. V pruskem deželnem zboru je namreč začela debata o budgetu za šole in bogocastje in te se hočejo udeležiti tudi oni deželni poslanci, ki so ob enem državni poslanci. Pruskemu deželnemu zboru se bode pa neki predložila nova cerkvena predloga, zato bodo njegove obravnave važne posebno za katoliške poslance. Ti se nadejajo, da se jim bode vlada letos prijaznejša pokazala, ker je katoliški centum v državnem zboru podpiral njene predloge o povišanji carine na žito.

Tudi v **švedskem** parlamentu bo posveto-vanje, da bi se povišala carina na žito. Sicer je pa malo upanja, da bi ta predlog bil vsprejet, kajti v spodnjem zbornici našel bo mnogo protivnikov. Že dotični odsek je zavrgel to povišanje. Zgornja zbornica pa odločno želi takega zakona.

Stanley bode imenovan generalnim guvernerjem kongijske države, katera se bode osnovala na sklepah **afriške konference**. Gotovo so za ta posel izbrali najboljšega moža, kateri že pozna dobro vse tamošnje razmere in je tudi priljubljen pri tamošnjem domačem prebivalstvu. Velikansko državo, katera bode petkrat tolika kakor Francija, bodo razdelili v štiri provincije, in za vsako se bode imenoval provinčni guverner.

Dopisi.

Iz Žitrov 22. februv. [Izv. dop.] Mnogokrat sem že čital dopise od nas, o našem županu in o čipkarski šoli, torej prosim g. urednik, da bi tudi ta kratki spis priobčili. Naša občina ima blizu pet tisoč prebivalcev, več revnih nego bogatih, zatorej menim, da je jako potrebno, da se je tukaj otvorila čipkarska šola, ker s kleklanjem si vender naši ljudje toliko zaslužijo, da se jih s tem pošteno preživi več nego pet sto v dolgih zimah. Tovarne nemamo nobene, družega zaslužka tudi ne po zimi.

Ker pa dopisnik v spisu 14. t. m. piše, da je šola občini v škodo, moram mu povedati, da ne preveč, ker občina še ni nobenega krajcarja dala iz svoje blagajnice za to šolo.

Čipkarsko šolo vodi gospa K. Selak in vzdržuje jo podpora, katere je deželni zbor privolil 80 gld.

Kmetijstvu menim, da ravno čipkarska šola ne more kaj škodovati, ker poučevanje traja samo po zimi in sicer v mesecih: januar, februar in marec, ko nobeden ne more družega delati. Pred dvajsetimi leti so se bavili s predivom in platno tkali, zdaj je ta obrt popolnem na nič prišla. Čipke delajo pa večidel samo taki, kateri nimajo nič kmetijstva in ne znajo nobenega rokodelstva. Pri nas je še zdaj več pomanjkanja, nego obilosti. Za čipke pride v našo županijo več nego 15.000 gld. na leto. Kaj bi pa bilo, ko bi ne bilo tega zaslužka v naši občini?

so, koliko solz da so prelele zadnje dneve. Bila je prisiljena, da vzame nekega trgovca.

Cerkev bila je polna; ženin in nevesta klečala sta pred oltarjem.

Oj, kako je bil tih oni „da“, s katerim se je zavezala nevesta! A vlegel se jej je tudi na srce težak kamen — prelomila je bila Milanu dano obljubo.

Ta pa je bil ta čas daleč, daleč na tujem in še sanjalo se mu ni, da mu je preljuba nezvesta. Amalija pa je bila nesrečna. Polotila se je je bila neka otožnost in venela je, kakor venejo cvetice v pozni jeseni. Oko njeno že ni imelo več solz — tiha žalost uselila se jej je v srce.

Včasi pa je vzela cvetko, katero je nosila vedno na prsih svojih in gledala jo je dolgo časa molče in strastno jo poljubljala — a tedaj pa je vstal pred njenim duhom — grob, teman in miren grob, na katerem je bila prisegla nekemu zvestobo in želela je, da bi se odprl ta grob pred njo, da bi požrl njo in vse njeno trpljenje.

V kratkem je bila taka, da je nihče več ni poznal.

Kar se pa našega župana tiče, hočem samo željo izraziti, da naj bi možje vsaj kekega takega izvolili, kateri bi skrbel za blagor in napredek ljudstva, kateri bi tudi revnim kaj privoščil, ne pa, da bi še to, kar je kdo sprosil, odstranil, ko bi bilo mogoče.

Iz Ptuja 20. februarja. [Izv. dop.] Veseli pustni čas smo se v naši čitalnici prav dobro in vsestransko zabavali. Priredila sta se dva venčka, beseda s petjem, veliki ples in na pustno nedeljo kostumovan ples. Dvorana je bila vselej okrašena in vsakokrat polna elegantnih plesalk in vrlih plesalcev. Najprej omeniti mi je besede na čast V. Vodniku v 2. dan t. m. Spored bil je posebno lep. Moški, mešani in ženski zbori menjavali so se s samospeli in četverspevi, vse jako točno in ubrano. Občinstvo odlikovalo je zale pevkinje in vrle pevce z živo pohvalo in več toček moralo se je ponavljati. Začasni pevodja g. Stanko Pirnat sme z vspehi svojega truda biti zadovoljen in ponosen.

Posebno dopadali so a) moški zbori: „Sokolska“, „Mi vstajamo“ in „Venec narodnih pesnij“; b) ženski zbor: „Kukovica“; c) četverspevi: „Perice“; samospeli: „Domovini“; najboljše pa mešani zbori: „Kislica sladka“, „Luna sije“ in „Križarji na morji.“

Da bi še nam mnogokrat tako izvrstno peli, osobito gospa K.! S posebno hvalo moram tukaj omeniti gđc. J. Č., ki nam je že drugokrat vrlo dobro deklamovala. Naj bi jo posnemale njene vrstnice.

Pri velikem plesu je svirala izvrstna godba domačega pešpolka šte. 47 iz Maribora, in udeležilo se je mnogo odličnih domačih in sosednih gostov.

Kolo, katero je lansko leto plesalo le kakih 12 parov, udomačilo se je že tako, da od mnogih navzočnih gospic nobena ni sedela, marveč so še nekatere „garde dame“ zasukale se po plešišči.

Poleg četvorke je bil zelo mičen in šaljiv kotiljon, ki so mu bili reditelji gg. Mirko, Tomaž in Zvonimir.

Zabava bila je izvrstna tako, da je bile $\frac{3}{4}$ 6 zjutraj, ko so plesalke in plesalci ostavili čitalnične prostore.

Vsa čast izvrstni godbi.

Pustne zabave končali smo s primernim kostumovanim plesom. Zbralo se je precej gospic v prekrasnih, okusnih in bogatih opravah, gospodov dvajst iznenadilo nas je v lepih sokolskih opravah, katerim se je pridružil čvrst turčin. Zabava bila je spet izvrstna. Vse se je ob 4. uri zadovoljno razšlo. Čitalnici izreka se splošna zahvala za prirejene zabave, zahvala pa tudi slavnim gostom in podpirateljem. Živeli!

—rn.

Iz Ormoža 22. febr. [Izv. dop.] Naša Čitalnica praznovala je dne 8. t. m. svečanost v spomin Vodniku. V praznično okrašenih dvoranah zbralo se je mnogo naroda. Vspored bil je jako zanimljiv. Najprej se je izvrstno svirala „La flute enchantée“ za glasovir, flauto in cello od Mozarta. Potem peval je v občno zadovoljnost moški zbor Foersterjevo „Sokolska“. Na to razpravljaj nam je g. Jesih v jedrnatem govoru o življenji in delovanji Vodnikovem. Dalje igrali sta gospici Milka in Anka Pirnatovi v popolno zadovoljnost četvero- ročno na glasoviru ouverturo iz opere „Prodana ne-

vesta“ od Smetane. Tej igri sledil je ženski četverspev „Kukovica“ od dra. B. Ipavca, koja so pevale tako milo in ljubeznjivo naše pevke, da si slušatelj domneva, da je istinito v zelenem gaju mej ticami pevkami. Ta mična pesmica zanimiva je radi tega, ker jo prepeva tudi v inozemstvu „I. oester-reichisches Damenquartet“ pod vodstvom g. Čampe ter povsod jako ugaja. „La chasse du jeune Henri“ za glasovir, flauto in cello od Méhula se je tudi kaj izvrstno sviral. Sedaj pa je zapela gospica Berta Flisova Nedvedov samospeli „Darilo“, tako dovršeno, da je bilo občinstvo očarano. Konečno smo se še radovali „Variacij na flauti“ s spremljevanjem na glasoviru, goslih in cellu. Potem bil je ples.

Dne 15. t. m. pa je bila v Čitalnici prosta zabava s petjem, igro na glasoviru in goslih, jux-tombolo in plesom. Prva točka bila je „Preciosa-ouvertura“ od Karola Marije pl. Weberja, katera se je igrala četvero-ročno na glasoviru v občno in popolno zadovoljnost. Pri tej igri imeli smo prvokrat priliko poslušati gospico Olgo Geršakovo, in reči moramo, da je ona s svojim spretnim in dovršenim igranjem naše pričakovanje daleko prekosi-la. Čitalnica je dobila v njej zopet novo in izvrstno muzikalično moč. Nadalje se je igralo „Zampa“, „Sarafan“, transkripcija od Viktor Feliksa, in arije na cellu s spremljevanjem na glasoviru. Pri dotič-nih komadih je sviral g. Majcen, član Slatinske ske kapele, na cellu in goslih pa godel g. Fran Vabič, oba vrla veččaka. Poleg drugih pesnij pe-vala je gospica Berta Flisova pesmici „Slovenka na tujem“ in „Zapuščena“ ter se izkazala tudi tu-kaj preizvrstno pevko. Izmej vseh pesnij pa je očarala vse Preširnova „Strunam“. Gospa Jeršejeva in gospica Flisova izražali sta v tej pesmici tako pristno srčno bol neumrlega pesnika, da jima je do-nela navdušena pohvala. Le škoda, da gospica Flisova namerava posloviti se od nas; pa nadejamo se, da ne pozabi na našo Čitalnico, ter nas prilično zopet obiše.

Po izvršenem vsporodu vršila se je šaljiva tumbola.

Razume se samo ob sebi, da je pri Vodnikovej svečanosti in pri prostej zabavi mladino mikalo, da se po dušnej zabavi tudi malko v krogu zatoči, kar pa je trajalo obokrat, dokler neso počeli oče petelin v bližnji kurjej palači dramiti svojo krilato družino in tudi plesalcem na vse grlo kričati, da zora puca ter bit će dana.

Z Ubeljskega 23. februarja. [Izv. dop.] Od povsod Vam prihajajo poročila o sijajnih veselica-h, in kakor beremo, so se tudi povsod „izvrstno“ ali pa „izborno“ zabavali. No, iz naše vasi menda še neste imeli prilike, da bi brali o kaki veselici; kajti Ubeljci so ponižni in nečejo se ž njimi pon-ašati pred svetom. Vendar bodi mi dovoljeno, da spregovorim o naši zadnji pustni veselici! Zadnji tre-notek zmislili smo si, da vender ne smemo Pusta pu-stiti kar tako mimo iti in zbrali smo se, da priredimo ples. Povabil nismo nikakih razposlali, kajti bilo je prepozno. Bili smo tedaj sami domačini in sami brez tuje pomoči napravili smo si „izvrstno“ zabavo! V prostorih gospoda R. S. so se zidovi okrasili z razno zimsko zelenjavo in iz te gledale so brezšte-vilne svetilke, razsvetljuječe dolgo, prostorno dvo-rano. Tudi podob prvakov naših, kakor Jurčiča, Pre-

Po noči pa je stal jej v sanjah vedno pred očmi Milan in njegove očitajoče oči rezale so jej globoko v ranjeno srce. Oj, kolikrat se je zgodilo, da je v sanjah upila: odpusti, odpusti, Milan — saj sem dovolj nesrečna! Tako je bilo Amalijino življenje. —

III.

Necega jesenskega dneva stal je na pokopališči tuj gospod. Rujava brada pokrivala mu je zalo obličje in oči njegove zrlé so nekako veselo v lepo prirodu.

Bil je to Milan R., ki se je sedaj vračal v svojo domovino.

Tam zadaj kopal je stavec nov grob.

„Hoj, stari — kdo pa je sedaj zapustil svet, da mu pripravljáš ležišče,“ vpraša Milan nekoliko gluhega starca in pristopi bliže.

„Kaj? Kdo? Saj še sam ne vem. Rekli so mi, naj izkopljem jamo, pa sem šel, hi, hi.“

In vnovič je stavec pripognil se in ni se dal več motiti pri svojem opravilu.

Milan pa je stopil s pokopališča in urno mahnil jo po cesti proti trgu.

Oj, kaka čutila so navdajala dušo njegovo! Obrazek, zal in ljubeznjiv stal mu je pred očmi in te zapeljive oči so ga tako milo gledale, da je ne-hoté vskliknil: oj, kmalu boš moja Amalija! Sedaj nama ne bode branil nobeden, da se vzameva, saj sem samostojen, saj sem doktor! Oj, ti zvesta deklica, kako ti hočem poplačati tvojo zvestobo! Vsako minuto hočem ti osladiti, na rokah hočem te nositi v življenji, samo, da te imam, da te jedenkrat imam!“

Sam ni vedel, kdaj je prišel v trg.

Pred veliko lepo hišo stalo je mnogo ljudstva. Nikdo ni si upal govoriti glasno, vsi so si le pošepetavali.

Milan je vedel, da je ta hiša lastnina trgovcu U. Pristopi tedaj bliže in vpraša piletnega moža, kaj se godi.

Mož ga nekoliko začudeno pogleda, potem pa reče:

„Kaj ne veste, da je gospa trgovcu umrla?“

„Kakošna gospa; kolikor jaz vem, ta še ože-njen ni bil.“

Mož se nekoliko odkašlja, potem nastavi usta Milanu prav na uho in zašepeta:

širna in Vodnika ni manjkalo; z jedno besedo, vse je bilo v vzglednem redu! Sviral nam je pri plesu domači tercet in mi smo se sukali, da je bilo veselje. Toda zraven se je cedila tudi zlata kapljica in da ni bil želodec prazen, preskrbel je gospod R. S., za kar se mu na tem mestu zahvaljujemo. — Vmes so se pa tudi glasile izbornu ubrane domače pesni pod vodstvom neimenovanega gosta. Vse je poslušalo, vse strmelo, da se da v takej vasi tako petje prirediti! Vender naj bo za danes dovolj. V prihodnje mislimo prirediti drugo veselico toda tako, da bodo prišli na povabila tudi vnani gosti! Sedaj se pa zahvaljujemo najprej zalim gospicam, katere so nas počastile s svojim prihodom, posebno zato, ker so one omogočile, da se je plesala kadrlja ali čvortorka bolje, kakor morebiti v kakej mestnej dvorani!

Iz Ribnice na Pohorji 22. februvarja. [Izv. dop.] Dne 1. svečana je bila v gostilni gosp. Puhra in dne 16. t. m. pri gospodu Fuschhoferji tombola s plesom. Čisti donesek teh dveh tombol je jako sijajen, nabralo se je namreč pri prvi 72 gld. pri drugi pa 65 gld. torej vkupe 137 gld. za ubogo šolsko deco.

Prav lepo število ljudi se je bilo nabralo, kateri so se do belega dne izvrstno zabavali. Jako lepo pa je bilo in v srce vsakega mora razveseliti, ko vidi, kako se kmet in gospod, vaščan in rokodelec, ne zmeče se za različnost stanov, združijo, se prosto pogovarjajo in skupno veselo zabavajo posebno hvalevredno pa, ako imajo take veselice blag namen človekoljubja.

Hvala bodi toraj vsem tistim, kateri so k temu blagemu početju in vspehu z darili in udeležbo pripomogli in zagotovljeni naj bodo, da jim bo vse v obilej meri povrneno. Nedolžna revna mladina, katerej se je s to milosrčnostjo marsikatera bridka solzica posušila, jim bo svoje žive dni hvaležna.

Ohranite toraj vrli Pohorci tudi v prihodnje blago srce in bratovsko ljubezen do sofaranov in na tak način se bo še obilo lepega in blagega dovršilo. Živeli!

Iz mestnega zbora Ljubljanskega.

(Konec.)

Za zdravstvene potrebe predlaga finančni odsek 4950 gld., za javno varnost 11.704 gld., za stavbene poprave in vzdrževanja 19.000 gld., za čiščenje mesta 8700 gld.

Dr. Tavčar predlaga, naj bi se vsota za pometanje ulic povišala za 500 gld., toraj na 3000 gld. svota za polivanje ulic pa za 300 gld., toraj na 1000 gld., ker se je v tej zadevi premalo storilo v preteklem letu.

Župan Grasselli opomni, da se je pometalo ravno toliko, ko prejšnja leta, rajši več, polivalo pa se je po ulicah dvakrat toliko ko prej. To so priznavali mnogoteri gospodje. Tudi poročevalec Hribar naglašja, da se pod vodstvom narodnega mestnega zastopa dosti več stori v tej zadevi, ko se je storilo prej.

Pri glasovanju ostane predlog dr. Tavčar-ja v manjšini in vzprejme se odsekov predlog.

Za osvetljava mesta nasvetuje se 8500 gld., ob enem pa naroči magistratu, naj na Marije Terezije cesti, mej železnično progo in staro mitnico, postavi na vsakej strani po jedno plinovo svetilnico.

Bil je, bil oženjen; a Bog mi grehe odpusti, ako bi hotel jaz tako biti! Vzel je veste tamle Amalijo N., a ta ga skoro nikdar pogledala ni, zaničevala ga je. Ljudje si sicer mnogo pripovedujejo o neki skrivni ljubezni, a jaz ničesar ne verjamem. Jaz pravim, da je imela le bolezen že dolgo v sebi in ta jo je odvracala od veselja — danes je umrla.“ Milan zadnjih besed še slišal ni; kakor zid je obledel in naglih korakov zbežal je po stopnicah v sobo, kjer je ona ležala na mrtvaškem odru.

Tam pa je stal, kakor okamenel in niti solza ni mu porosila bledega lica. Neprestano je zrl njej v lice, a ta pogled je bil kakor pogled blaznega.

Kar zagleda na prsih njenih cvetico, ono cvetico iz pokopališča.

Naglo iztrga tudi svojo iz nedrija in jo položi k oni.

„Tu imej obe — — obe — —; zvestoba — — ljubezen — vse, vse — le pena!“

Nató se molče obrne in odide po stopnicah.

Nobeden več ga ni videl; a pravijo, da je prva krogla, ki je v vojski s Prusi prižvižgala — prebola njemu zvesto, a zatrto in raztrgano srce.

„U . . . i“

Odbornik Valentinčič nasvetuje, naj bi se od „Znamenja“ do sv. Petra cerkve uvela plinova svečava ter postavilo 10 svetilnic, za kar naj se postavi 100 gld. v proračun.

Poročevalec Hribar opomni, da pogodba mej društvom za plin in mestom velja le do l. 1895., ker se zmiraj bolj širi električna razsvetljava, in se bode ista morda tudi v Ljubljani upeljala, je vender premisleka vredno, da bi se tolikanj drage cevi za kratek čas položile.

Odbornik Valentinčič ne vidi v tem nika-kega uzroka, da bi morali biti št. Peterčani zaradi kakih 600 gld., kolikor bi stala upeljava plinove cevi, še 10 let v temi. Predlog Valentinčičev se vzprejme.

Dalje se predlaga za davčne izdatke 272 gld., za osuševanje barja 40 gld., za nakup orodja 200 gld., za požarno brambo 870 gld., za nastanjanje vojakov 9402 gld. 77 kr., za podturnsko graščino 4966 gld.

V ti svoti je tudi 300 gld. za plačo gozdnemu pazniku. Za pokojnine in miloščine 7621 gl. 86½ kr., za ostale razne stroške 750 gld. Pri izrednih potrebščinah se predlaga za nabrežje na desnem bregu Ljubljane 10.000 gld.

Župan opomni, da je to premalo, ker se je delo proračunilo na 13.000 gld. V enakem smislu govore odborniki: Žužek, dr. vitez Bleiweis, Pakič in dr. Tavčar. Pri glasovanju se odobri 13.000 gld. za nabrežje.

Za razširjenje Strelišnih ulic se nasvetuje 1000 gld.

Odbornik Žužek predlaga, ker bodo obravnave zaradi kosa vrta pri starem hranilničnem poslopju trajale gotovo leto dni, naj se ta vsota izbriše, isto tako za transparentno uro namenjenih 1000 gld. Obvelja.

Za razširjenje ceste v mestni log se dovoli 300 gld., za napravo kanala v Predilnih ulicah je proračunjeno 2500 gld.

Odbornik Žužek misli, da je ta svota previsoka in predlaga le 1000 gld.

Dr. vitez Bleiweis misli, naj bi predilna tovarna si sama napravila kanal, kakor je to storila bratov Koslerjev pivovarna.

Poročevalec Hribar opomni, da je Koslerjeva tovarna izven mesta, predilnica pa v mestu, katero je postavno zavezano, napraviti kanal.

Odbornik dr. Tavčar predlaga 2000 gld., kar tudi obvelja.

Za regulovanje odkladišča na Trnovskem pristanišči je proračunjenih 2500 gld.

Odborniku Kušarju zdi se ta svota previsoka, predlaga torej 800 gld.

Poročevalec Hribar meni, da je 800 gld. premalo, kajti toliko je veljala poprava, ki se je pred dvema letoma izvršila. Ako se zdaj spet slabo napravi, treba bode popravljeni zopet čez dve leti, kar gotovo ni na korist mestnih financ. Pri glasovanju se vzprejme g. Kušar-ja predlog.

Za napravo kanala na Poljanski cesti do žvinozdravnišnice je vstavljenih 2000 gold., ki se odobre.

Odbornik Ničman izraža željo, da se zaradi varnosti za Weberjevo hišo postavi majhen čoln kar obvelja.

Odbornik Valentinčič predlaga za polaganje cevi na sv. Petra cesti kot prvi donesek 500 gold. Obvelja.

Odbornik Valentinčič predlaga da bi se postavilo „Znamenje“ v znamenjske ulice, ker je na sedajnjem prostoru na potu prometu in zbirališče postopačev in ponočnjakov, ki ljudi nadlegujejo. Za premeščenje naj bi se uvrstilo 400 gld.

Po nasvetu Gogole izroči se ta nasvet magistratu v poročanje.

Odbornik Žužek predlaga, da bi se za zidanje šole na barji uvrstilo 4000 gld.

Odbornik Gogola nasvetuje, da se potreba vendar prej preišče po šolskem odseku.

Dr. Tavčar pravi, da bode mestne odbornike letos zavoljo zidanja šol še glava bolela, kajti mestno šolo in nemško šolo treba bode zidati. Pri glasovanju vzprejme se predlog, da se šolskemu odseku izroči ta nasvet.

Podžupan g. Petričič predlaga, da se uvrsti 150 gld., kot polovico stroškov za cesto pri „Rudolfinu“. Zbor pritrdi.

Poročevalec Hribar nasvetuje, da se uvrsti za naročen pnevmatičen aparat 3000 gld., g. Žužek pa, da se uvrsti 1000 gld. za najpotrebnejše pisarje. Oba predloga obveljata.

Za pasivne glavnice in obresti se uvrsti 4864 gld. 63 kr., za ostale izredne stroške 500 gl. Skupna svota potrebščin je 35.364 gld. 64 kr. Ker je seja trajala že nad tri ure in se ima finančni in pravni odsek še o dokladah posvetovati se seja zaključiti.

Domače stvari.

— (Pro domo!) Državni poslanec g. Klun očita nam v „Slovenci“ nedoslednost, ker smo po dru. Gregorič zastopali stališče proti pristojbinski noveli, a v članku „Politična pepelnica“ karali nemške klerikalce, da so uskočili z desnice in z leveco vred pomagali odložiti rečeno davčno predlogo. Razsodni čitatelji naši pa so lahko spoznali, da smo postopanje nemških klerikalcev obsojali samo iz taktičnih ozirov in še posebej je naš sodnik udarjal, da bi klerikalno-nemški poslanci pač lahko bili tudi ta pot glasovali z desnico, ako so celo slovenski poslanci samo iz ozirov na solidarnost večine to storili, dasi tudi njih večina sama ni dovolj podpirala, še manj pa kaj za nas storila vlada, od katere je šlo odvrniti blamažo. Samo iz ozirov na sedanje parlamentarno situacijo in pa iz ozira na to, da je vlada za nove davke obljubila nam spolnjevanje narodnega programa, to je boljše upravo, skladamo se z novejšo taktiko naših poslancev, ki so zopet odločili se glasovati za vladne predloge. In kje je tu kaj nedoslednosti, pa če bi bila, ne bi li bila umestna, ako je tako obrazložena? Po nazorih, po g. Klunu objavljenih, je baš v tem slučaju on sam vse bolj nedosleden, ker je s svojimi slovenskimi gg. kolegi vred bil iz prva za davčno novelo, potem pa tekom pričetih opozicije proti njej, a končno je vender-le za-njo glasoval. Mi nismo očitali te nedoslednosti ni njemu, niti g. Obrezi, ki se je upisan govornik za davčno novelo potem izbrisati dal, nego celo odobravalimo smo tako „nedoslednost“ slovenskih poslancev prav s tistimi razlogi, s katerimi se je vršila.

— (Osobne vesti.) Gosp. Fran Robič, posestnik in župan v Lembahu pri Mariboru, odlikovan je s srebrnim križcem s krono. — Umrla je v 22. dan t. m. na graščini na Igu g. Melanija grofica Auerspergova v 46. letu svoje dobe.

— (Slovenska predstava) prestavila se je na prošnjo ravnateljstva nemškega gledališča od 22. t. m. na 1. dan meseca marca. Dramatsko društvo priredi tedaj prihodnji mesec dve nedeljski in jedno delavniško igro.

— (Železnica Ljubljana-Kamnik.) Z Dunaja se nam piše, da bode vlada v prihodnji seji predložila načrt o zgradbi železnice Ljubljana-Kamnik. Dotičnemu konsorciju se dovoli 250.000 gld. državne podpore pod tem pogojem, da se ima železnica še od Kamnika naprej do smodniške fabrike napraviti. Železnica bo imela normalni tir in šla pri Čeručah čez Savo.

— (Izpraznjeno mesto sodnijskega pristava na Laškem.) Iz Gradca se nam piše dne 21. t. m. Tukaj se govori, da mesto sodnijskega pristava na Laškem (Tüffer) ne bode razpisano. Opozarjamo torej gospode pristave in avskultante, kateri se za to mesto zanimajo, da uložijo prej ko mogoče svoje dotične prošnje neposredno pri tukajšnji nadsodnji.

— (Priateljstvo petja in glasbe) vnovič priporočamo v naročevanje snopiče, ki po 60 novcev izhajajo v komisiji „F. & V. Koblíka v Pardubicích“ pod naslovom: „Slovanstvo ve svých zpěvech, sborník národních a znárodných (významných) písní všech slovanských národů.“ Kakor je že iz tega jasno, priobčujejo se v teh snopičih zgolj narodne slovanske pesni, ki jih podobno zbirki Kuhačevi ureduje, harmonizuje in izdaje Ludvik Kuba v Hoře Kutné (Kuttentberg). Za vsakega posameznega slovanskega naroda pesmi narodne izide poseben sešitek, ki se deli na snopiče. Nekaj tacihi snopičev, jako ličnih in v primeri s ceno zelo obsežnih, je že prišlo na svetlo s pesnimi českimi, moravskimi, poljskimi in maloruskimi. Snopič, ki obsega pesmi maloruske, ni smel v Rusijo. Slovenski časopisi te zbirke mnogo hvalijo in priporočajo, tudi mi želimo, da Slovenci sežejo po njih in se tako seznanijo z duhom narodne poezije slovanske, kar je zlasti priporočati domačim našim skladateljem in pevskim društvom. Kadar izidejo v tej zbirki tudi naše narodne, utegnemo o vsem delu pregovoriti kaj več. Danes naj le še omenjamo, da se ti snopiči dobivajo tudi na Dunaji v knjigo-tržnici Pražák-ovi.

Razpis službe!

Pri mestnem magistratu Ljubljanskem izpraznjena je služba

prvega magistratnega svetnika

z letno plačo 1600 gld. in s pravico do dveh v pokojnino števnih 10% petletnic.

Prosilcem za to službeno mesto je prošnje z dokazili o starosti, o sposobnosti za višje upravno službovanje, o dosedanjem poslovanju in pa o popolnem znanju slovenskega in nemškega jezika vložiti

do 22. marca t. l.

pri podpisnem magistratu, in sicer onim, ki so v javni službi, potom predstoječe gospodske.

Mestni magistrat v Ljubljani,

v 17. dan februarja 1885.

Župan: Grasselli.

Vabilo na naročbo

Jurčičevih zbranih spisov.

Jurčičevih „Zbranih spisov“ stoji:

I. zvezek, nevezan po	1.— kr.
elegantno vezan po	1.50 "
II. zvezek, nevezan po	70 "
elegantno vezan po	1.20 "
III. zvezek, nevezan po	70 "
elegantno vezan po	1.20 "

Ako pa tudi odajemo vsak posamičen zvezek, vender se priporoča, pošiljati naročnino za več zvezkov skupaj. Naročnina znaša za I, II in III. nevezani zvezek 2 gld. 40 kr. Za vse tri lepo vezane zvezke 4 gld.

Naročnina za zvezek I, II, III, IV. in V. stoji 3 gld. 50 kr., za elegantno vezanih prvih 5 zvezkov 6 gld. Naročnina pošilja se najprikladneje s poštini nakaznicami pod naslovom: g. J. o. S. Staré v Ljubljani, Marije Terezije cesta 5.

Naročniki dobivajo knjige franco.

Dijaki dobivajo Jurčičeve „Zbrane spise“ po 60 kr. izvod, ako si naročé skupno po 10 izvodov ter zanje pošljejo gosp. dru. Jos. Staretu v Ljubljano naročilno svoto 6 gold.

(92-11)

Odbor za Jurčičev spomenik.

Hmelove sadike,

zdrave in krepke, 1000 za 5 gld., dobé se od 1. aprila pri

Ludoviku vitezu Manner-ju,

v Celju, na Stajerskem.

(98-2)

V najem

se dá takoj v Ljubljani najlepši

magazin,

poleg tega tudi

(101-2)

šupa in lepa klet

na Dunajskeje cesti št. 25.

Mejnarodna linija.

Iz Trsta v Novi-Jork naravnost.

Veliki prvovredni parniki te linije vozijo redno v Novi-Jork in vsprejemajo blago in potnike po najnižjih cenah in z najboljšo postrežbo.

V NOVI-JORK. — Odhod iz TRSTA.

Parnik „Teutonia“, odhod okolu 15. dne marca 1885.

Kajuta za potnike 200 gold. — Vmesni krov 60 gold.

Potniki naj se obrnejo na

(20-27)

J. TERKULE,

generalnega pasažnega agenta,

Via dell' Arsenale Nr. 13, Teatro Comunale, v Trstu.

Zaradi vožnje blaga obrne naj se na **Emiliano d' Ant. Poglajen,** generalnega agenta v Trstu.

Čudovite kapljice

Sv. Antona Padovanskega.

To priprosto in naravno zdravilo je prava dobrodejna pomoč in ni treba mnogih besedij, da se dokáže njihova čudovita moč. Če se le rabijo nekoliko dnij, olajšajo in preženejo prav kmalu najtrdozvojnnejše želodějve bolesti. Prav izvrstno ustrezajo zoper hemorojide, proti boleznim na jetrah in na vranici, proti črevesnim boleznim in proti glistam, pri ženskih mlečnih nadležnostih, zoper beli tok, božjast, zoper skropok ter čistijo pokvarjeno kri. One ne preganjajo samo omenjenih boleznij, ampak nas obvarujejo tudi pred vsako boleznijo.

Prodajajo se v vseh glavnih lekarnah na svetu; za naročbo in pošiljatve pa jedino v lekarni **Cristofolletti v Gorici.** V Ljubljani jedina zaloga v lekarni **Jul. pl. Tenkozy,** na Mestnem trgu št. 4.

Steklenica stane 30 kr. (102-1)

Varovati se je pokvarjenih posnetkov, s katerimi se zaradi dobičkaželjnosti tu pa tam ljudstvo goljufa, dasi nemajo nobone moči in vrednosti.

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.

— (Tržne cene v Ljubljani pred 144 leti.) Slučajno prišel nam je v roke trži red, izdan po magistratu Ljubljanskem v 2. dan marca 1741. Takrat bili so pač srečni časi v gmotnem oziru, živelo se je dobro z malim denarjem. Mernik pšenice stal je 56 kr., trenta kruha za 2 kr. morala je imeti predpisanih 26 lotov. Soršičnega kruha hleb za 3 kr., pekel se je 65 lotov težak. Funt govejega mesa stal je 3 kr., teletina isto tako. Cela telečja glava 8 1/2 kr., sveži goveji jezik 9 kr., prekajen 17 kr. Za obed: juho, zelje, goveje meso s prikuho, pečenko s salato, polič vina in za 1/2 kr. kruha, plačevalo se je v krémah 21 kr., za sobo na 24 ur, postelj in svečavo 12 kr. za osobo. Najnavadnejši čevček točil se je po 7 kr. bokal, pivo pa po 4 kr. Najboljše vino: „Vin de Re“, muškatelec Proseški, črnikalec in refoško po 17 kr. itd. Te cene bile so po krémah nabite in kdor se ni po njih ravnal, moral je plačati 6 tolarjev globe. Dostaviti treba še to, da so bile te cene stavljené v nemškem denarju („Teutsche Währung“) in da se je trži red s posebno strogostjo izvajal.

— (Razpisani službi.) Okrajnega ranoceelnika v Novi vasi, občina Bloke. Letna nagrada 600 gld. Prošnje do 15. marca t. l. — Tretjega učitelja na ljudski šoli v Senožeah. Prošnje do konca marca t. l.

Telegram „Slovenskemu Narodu“:

London 24. februarja. V gorenjej zbornici izjavil je Granville: Angleška vlada odgovorila je na vprašanje Italije, da bi, ker Egipt ne more obdržati vsega afrikankega ozemlja ob obalih Rudečega morja, pristanišča morala zopet pripasti pod oblast sultanovo. Angleška svetovala je sultanu, naj zopet zasede nekatera pristanišča. Italija mora se sporazumeti s Turčijo, ako hoče zasesti nekatera pristanišča. Musurus-paši nasproti izrekla se je angleška vlada, da Angleška odklanja vsako odgovornost, ker Porta ni ravnala, kakor jej je Angleška svetovala, da bi bila namreč polastila se pristanišč. Salisbury napovedal je za četrtek grajalni predlog proti vladi.

Razne vesti.

* (Osobna vest.) Dvorni svetnik in ravnatelj poštnega hranilnega urada dr. Jurij Coch imenovan je z Najvišjim odlokom z dne 18. t. m. sekijskim načelnikom.

* (Potresi v Španiji.) V Nerji, Aluneku, Motrilu in Granadi imeli so zopet nov potres. V nedeljo 15. t. m. zvečer podrla se je vsled potresa cerkev v Forkveri v pokrajini Abacete. K sreči ni bil nihče poškodovan.

* (Potres.) V Ali v južnej Tirolskej čutili so prebivalci 22. t. m. o polnoci pri toplem in južnem vremenu kratek, a precej močan potres.

* (Morilec à la Francesconi.) V Draždanah našli so 10. t. m. ob štirih popoldne 35 letno kjučarsko udovo Amalijo Müllerjevo v njenem stanovanji Seestrasse št. 3. — umorjeno. Kakor se sodi po iziskavanjih, umoril je zlodejec udovo zato, da bi potem ložje in brez ovinkov oropal in še morebiti tudi usmrtil pismonošo, kateri je imel priti isti čas in prinesiti nakazano neznatno denarno svoto 1.50 m. v stanovanje g. Müllerjeve. Na teh nakaznicah pisani imeni pošiljatelja „Jurij Heinig v Meissen“ in prejemnika: „Heinnig v Draždanih“ sta izmišljeni. Tacih na male zneske se glasečih nakaznic z izmišljenimi imeni se je zadnji čas obilo oddalo na pošto. Sum leti na nekega mladega moža, ki je iskal stanovanja v raznih hišah ravno pred prihodom teh poštnih pošiljatev ter ondu v obližji vedno pričakoval pismonoše. Zločinec zaklal je nesrečno žrtev z velikim, že rabljenim mesarskim nožem, katerega je pustil pri mrtvem truplu. Pravosodni minister razpisal je na glavo zlodejčeve nagrado 1000 mark. — 15. t. m. zasačili so že pravega morilca ob osmih v njegovem stanovanji Landhausstrasse št. 25 ter ga zaprli. Ta zlodejec je 25 letni mesar Pavel Schmidt iz Plauen doma. Lani so ga že v Plauen zaradi umora nekega mesarskega učenca vsled pomanjkanja pravih dokazil spoznali nekrivim. Drzovito taji tudi to zlodejstvo, a je ravno tisti, ki je iskal stanovanja po hišah, kamor so bile namenjene pošne nakaznice. Tudi dotični pismonoša, katerega je Schmidt povprašal po nakaznici v stanovanje umorjene gospe namenjene, ga je spoznal.

* (Navaden kovač — lord.) Willian Jelliffe, kateri se je dozdej živil s kovaško obrtnijo v vasi Stoctonu, (Worcester County, Maryland) v Zjedinjjenih državah, podedoval je po smrti svojega starega očeta na Angleškem naslov „lorda“ in lepo premoženje 2.000.000 dolarjev. Lord-kovač je sedaj 45 let star in se je že kot deček izselil s svojim stariši v Ameriko. Njegovega očeta, angleškega lorda, zavrgel je namreč zdaj umrši oče, ker se je oženil

s hčerjo nekega navadnega kovača v Londonu. Pri očetu svoje soproge izučil se je lord kovaškega rokodelstva ter se potem preselil s svojo soprogo in s sinom v Maryland, se ondu naselil in tudi svojega sina Williama izučil za kovača.

* (Vesele izselitve žalosten konec.)

V Kalmaru na Švedskem služil je pri bogatem kmetu za hlapca reven, a jako lep mladenič, imenom Anders. Njegov gospodar ga je jako čislal in ljubil zaradi uzorne marljivosti in redke zvestobe. Tudi mlada domača hčerka, brdka Ana, se ni hudovala nad hlapcem, marveč se ga kmalu toli privadila, da sta si obljubila večno zvestobo in ljubezen. Ker je bil pa kmet bogat, hlapec pa reven, ni imel Anders nikake nade, da bi mu oče dal hčerko za soprogo. Ukrene tedaj izseliti se v Ameriko, kjer vlada lepa svoboda in uzorna nezavisnost, kjer živi toliko srečnih ljudij, in poskusiti svojo srečo v romantičnih deželah, v katerih skoraj ni bogatega očeta, da bi rekel „ne“, ako hčerka pravi „da“. Zelo nerad odpustil je gospodar Andersa iz službe boječ se, da nikdar ne dobi več njemu urednega naslednika. Spremi torej svojega zvestega služabnika do parnika ter mu ondu še pomaga ukrcati njegovo prtljago. Obilo robe znosila sta že na parnik, le velik višjev zaboj leži še na mostiči. „Primi,“ reče stari poprijemši za jeden konec zaboja; „presneto je težak ta zaboj.“ „Bo že ložji, predno dospo v Ameriko,“ odvrne Anders ter privzdigne drugi konec zahoja. „Plesk, — tresk“ udré se zaboju dno, venkaj se zvali — brdka Ana v strah in grozo očetu in v veliko veselje okolu stoječim. Nesrečni Anders moral je sam — brez ljube Anice v daljni svet. Pri žalostnem slovesu mu je oče, kateremu se je jeza nekoliko poglobila, samo zagotovil, da svoje hčere Ane ne bo silil z drugim v zakon.

* (17letni ženin.) Iz St. Louisa v Missouri se piše: V okolici Lagrange v Severni Ameriki ustrelil se je letošnji predpust 17letni mladenič, stanujoč pri svoji materi udovi, ker mu ni dovolila oženiti se.

Zdravljenje pospešuje. Pri odprtih ranah, otekinah in ulesih se z Molovim „Francoskim žganjem“ odpravi prisad in s tem vidno pospeši zdravljenje. V steklenicah po 80 kr. Po poštnem povzetju ga razpošilja vsak dan A. Moll, lekar, c. kr. dvorni založnik, na Dunaji, Tuchlauben 9. Po lekarnah in specerijskih prodajalnicah na deželi zahtevaj izrečno Moll-ov izdelek z njegovo varstveno znamko in podpisom. 2 (11-2)

Tujci:

23. februarja.

Pri **Stoa**: Hobza iz Zagrebca — Milautz iz Gradca. — Snanz iz Celovca. — Gnam z Dunaja. — Herboni iz Trsta. — Pollak z Dunaja.

Pri **Maltet**: Filz, Kreschmann, Singer z Dunaja. — Meacale iz Trsta.

Umrlj so v Ljubljani:

20. februarja: Jakob Jazbec, delavec, 60 let, Koldvorske ulice št. 21, za plućnim emfizemom.

21. februarja: Ana Košir, krznarjeva vdova, 67 let, Karlovska cesta št. 7, za prsno vodenico. — Marija Šafec, ko'arjeva žena, 66 let, Vegove ulice št. 9 za oslabljenjem v starosti. — Janez Janež, posestnik, 67 let, Sv. Petra cesta št. 10, za spridenjem trebušnih delov.

22. februarja: Marija Kozirnik, kuharica, 63 let, Študentovske ulice št. 7, za bljuvanjem krvi.

V deželnej bolnici:

18. februarja: Jakob Čamernik, gosač, 73 let, je bil umirajoč prinešen.

19. februarja: Neža Križnar, gostija, 60 let, za vodenico.

20. februarja: Ana Čeh, mizarjeva žena, 42 let, za napako srčnih klopeev. — Marija Plavec, gostija, 60 let, za prsno vodenico. — Uršula Javornik, dninarca, 44 let, za jetiko.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
23. febr.	7. zjutraj	740-20 mm.	— 0.6° C	sl. szh.	obl.	0 00 mm.
	2. pop.	740-92 mm.	4.2° C	sl. zah.	d. jas.	
	9. zvečer	744-36 mm.	— 0.4° C	sl. vzh.	obl.	

Srednja temperatura 1.1°, za 1.2° nad normalom.

Dunajska borza

dné 24. februarja t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	83 gld. 55 kr.
Srebrna renta	83 " 85 "
Zlata renta	107 " 20 "
5% marena renta	99 " 40 "
Akeije narodne banke	866 " — "
Kreditne akeije	305 " 60 "
London	124 " 30 "
Napol	9 " 80 "
C kr cekini	5 " 81 "
Nemške marke	60 " 55 "
4% državne srečke iz l 1854	250 gld 128 " — "
Državne srečke iz l 1864	100 gld 174 " 60 "
4% avstr. zlata renta, davka prosta	107 " 3) "
Ogrska zlata renta 6%	98 " — "
" " 4%	98 " 65 "
" " papirna renta 5%	94 " 20 "
5% štajerske zemljišč odvez oblg	104 " — "
Dunava reg srečke 5%	100 gld 115 " 75 "
Zemlj obé avstr 4 1/2% zlati zast listi	123 " — "
Prior oblg Elizabetine zapad železnice	112 " 50 "
Prior oblg Ferdinandove sev. železnice	105 " 75 "
Kreditne srečke	100 gld 178 " — "
Rudolfove srečke	10 " 19 " — "
Akeije anglo-avstr banke	120 " 107 " 75 "
Tramway-društ velj 170 gld a v	215 " 75 "

Izdatelj in odgovorni urednik: Ivan Železnikar.